

Det har inte berättats tidigare

08.02.2019

Svenskt frukostmöte: Morgonrock eller kostym?

2008

Den äldre gentlemannen tog emot iklädd en stillig morgonrock. Ålandsbankens nyblivne vd tänkte Jaha, är det så man är klädd för frukostmöte i Sverige? Han visades till frukostbordet och där satt överraskande två andra herrar. Mörk kostym, slips, manschettknappar och vit skjorta. Jaha, är det så man är klädd för frukostmöte i Sverige?

Huruvida Ålandsbanken ska finnas i Sverige eller inte var en gammal diskussion. Egentligen hade den pågått ända sedan 1919. På 1990-talet hade banken gått så långt att man lade ett bud på Matteus Fondkommission, men mer än så blev det inte den gången. Hur man än räknade på en etablering i Sverige så blev prislappen för saftig. En annan valuta och ett annat betalsystem satte käppar i hjulet.

Efter att Peter Wiklöf blev vd 2008 drog han igång en förstudie. Man intervjuade bankkunder i Stockholm för att få bättre förståelse för vad de förväntade sig av en bank. I samma tider slog finanskrisen till och bland annat Swedbank och SEB, som hade expanderat kraftigt i Baltikum, gick på knä. Ålandsbanken däremot var med sina depositioner och lån inte beroende av kapitalmarknaden, tvärtom sågs man som en trygg hamn och kunde fröjdas åt att se inlåningen öka. Men svenskarna morrade över att staten sprätte iväg deras pengar för att rädda bankdirektörerna.

- Vår förstudie visade att en svensk inte var konstigare

än en ålänning eller en finländare, de vill ha samma sak: en trygg, långsiktig bank som ger goda råd och inte försöker toksälja för att tjäna maximalt under kvartalet. Det stod ju Ålandsbanken med jättestora bokstäver, säger Wiklöf och fortsätter:

- I goda tider är alla banker lika vackra, det är i dåliga tider som agnarna skiljs från vetet. Och det sporrade mig.

Samtidigt insåg han att det kunde vara en god idé att prata med en svensk om man nu ska göra affärer där borta. En morgon när han satt och läste Dagens Industri dök finansmannen Tomas Fischer upp på en sida. Kanske Fischer kunde vara den rätta svensken?

- Så jag ringde upp Tomas, berättade vad vi funderade på och frågade om han kunde tänka sig att träffas över en kopp kaffe. Han blev nyfiken och frågade när jag skulle komma över.

Eftersom morgonplanet från Åland landade tidigt föreslog herr Fischer att de skulle träffas för ett frukostmöte hemma hos honom, på Näs herrgård.

Och de två oannonserade herrarna i sina mörka kostymer visade sig också vara veteraner i finanssvängen: Lage Jonason och Christer Villard.

- Tomas sade: Du vill ju in i Sverige men det är en lång resa om man ska börja från noll. Du borde köpa nånting och jag tänkte att du kunde köpa Kaupthing Bank. De här två herrarna känner banken väl för de har båda varit vd för det som i dag är Kaupthing.

Gästen från Mariefhamn höll på att hosta upp sin apelsinjuice genom näsborrarna.

- Nu har ni nog tänkt fel. Ålandsbanken och Kaupthing är ju svart och vitt, eld och vatten.

Kaupthing hade då höga ambitioner. Man skulle fort bli en av världens 50 största banker. De hade en tuff och aggressiv framtoning.

- Jag förklarade att Ålandsbanken förvisso ville växa men att vi vill göra det försiktigt och konservativt. Det fanns inte mycket som jag kände att kulturellt stämde i det här fallet. Det var helt fel, säger Peter Wiklöf.

Herrarna runt frukostbordet uttryckte förståelse för den unge vd:ns invändningar. Men de föreslog ändå att idén skulle få marinera en tid. Därmed återvände en aning omtumlad bankdirektör till Mariefhamn där hans styrelse ivrigt väntade på rapport.

Sanningen om Ålandsbanken

100 berättelser genom 100 år

Joakim Enegren

Med bidrag av Annika Lundqvist, Leo Löthman och Teo Tuominen.

Foto: En stycke åländsk

bankhistoria skrevs

hösten 2008 på Näs

herrgård intill sjön

Sparren i Uppland. Ulf Grünbaum/Blidö Fastighetsförmedling.